

ІНДІЯ В ОГНІ БОРОТЬБИ.

Рух громадської непокори індусів англійським законам перейшов за межі націоналістичних гандівських намірів. Тисячні демонстрації до всіх найбільших міст Індії, справжній бій з військом, місцеві повстання, все це поперек революційної бурі, що весь час зростає в Індії.

Збройна боротьба.

Теперішній стан боротьби в Індії можна вважати за такий, коли трудящі маси беруться до вищих форм класової боротьби. Коли в час 1919—1922 років був пасивний супротив пригнічених мас, то тепер ми бачимо, що на зміну вуглиним демонстраціям прийшли барикади бою, збройні напади на представників англійської влади, суд, поліцію. Маси здобувають зброю, руйнують державні арсенали й склади.

Геть імперіалізм.

Капіталісти Індії дохазяйнувалися вже до того, що криза ширше погіршує стан індійських трудящих мас. Зниження цін на продукти сільськогосподарства, бавовни, олійне насіння, джут — більше б'є основну масу індійського трудячого селянства. Безробіття в промисловості загрожують щорічно смертю робітничій класі. А безробіття дедалі зростає. У джаутів промисловості воно досягає 25 відсотків всіх працюючих у цій галузі. У Бомбей закривається декілька текстильних фабрик. Припиняють роботу чайні плантації, а значить вкидають у безробіття сотні тисяч наймитів. Господарський стан країни катастрофічний. Щоб

урятувати його, уряд накладає величезні податки на трудящих. Індійський пролетаріят і трудящі у своїй багаторічній боротьбі проти буржуазії стає зараз на шлях отвертої боротьби із світовими хижакими, з багатозначним гаслом: "Геть імперіалізм!"

Пляски під проводом компартії

Ще й досі, не дивлячись на великий розмах боротьби, маси частково вірять буржуазним ватажкам національного конгресу, маси ще не зовсім вбачають і усвідомлюють собі глибини протиріч між їхнім революційним рухом і класовими інтересами індійської буржуазії. А націоналістичні ватажки, на зразок Ганді, своїми зрадницькими діями, грою в політику ще більше затемнюють класовий зміст сучасної боротьби. Ще частіше порух гасел: "Хай живе революція", "За робітничо-селянську республіку", дунають вигуки на честь Ганді, навіть з дав робітничих демонстрацій.

Цілкомітні викриття ватажків-зрадників з національного конгресу, що ховаються (з ласки буржуазії) по тюрмах — це тепер найважливіше завдання індійської комуністичної партії.

Але для здійснення цього не досить тільки агітації. Компартія мусить стати дієвою силою. І вона дедалі нею стає. Комуністи діяльно готують пролетаріят до проведення загального страйку, до початку дієвої революційних виступів мас з комуністичними гаслами.

Зайченко.

бітничу класу всіх частин Канади, маючи на увазі найважливіші економічні групи в Квебеку, Онтаріо, Новій Шкотії, Альберті і т. ін. Взято також під увагу національний склад канадської робітничої класи, бо питання організування не-англійських жінок робітниць, які є предметом найбільшого визиску.

Перед тим, ніж конференція виведе своє рішення, прочитано уважно біографію і заяву кожної номінованої жіночої конференціїми і організаціями жінок робітниць. Екзекютива застанувилася уважно над всіма отриманими документами, старалася дістати як найбільше інформації відносно кожної номінованої робітничої і аж опісля проголосила конференція свою рекомендацію. Вона висказала свій жалю, що з фінансових причин не могла збільшити числа делегаток, хоч є багато жінок робітниць з високими рекомендаціями. Можливо, що, коли отримається досить фондів, то випаде це й шести делегаткам, бо екзекютиві дано право порибити зміни, або додати до делегації на випадок слабкості чи чогось іншого,

або коли цього будуть вимагати обставини.

По широким дискусіях конференція одногласно прийняла склад делегації проголошений ексекютивою.

Конференція вибрала 11 делегатів на дистриктові конференції Воркерс Юніті Ліг, вибрала комісію для виготовлення резолюції для проголошення на Міжнароднім Жіночім Конгресі в Червоному Профінтерну в Москві, і побільшила персонал до 22 членів, який буде постійно працювати і організувати агітаційну роботу делегації по її повероті.

Конференція була повна боєвого духа і ентузіазму з нагоди підтримки праці і тих успіхів, які вже досягнено. Екзекютивний комітет відзивається до всіх робітничих організацій, щоб конференція вповні підтримала. Є потреба дальшої фінансової допомоги, бо сума сколектованих грошей є мепіня, як була назначена квота. Посилайте так багатожанко, як можете, і то негайно, щоб можна було закінчити цю фазу праці конференції. Гроші присилайте до:

M. Shar,
433 Montrose Ave.,
Toronto, Ont.

ЗАМАХ НА РАДЯНСЬКЕ КОНСУЛЬСТВО У ЛЬВОВІ.

Як унівські синки плянували відсвяткувати день "національної жалоби".

Польська поліція у Львові арештувала з кінцем квітня п. р. кільканадцять осіб із унівської — петлюрівського тобачу, які приготувалися до замаху на радянське консульство у Львові. Замах мав бути "відплатою" за засуд ефремівців у Харкові і мав бути виконаний у дні "національної жалоби", яку проголосив голова Микола Дмитро Левинський, надіючись що пролетарський суд не буде "такий" і дасть чепез смертний присуд на ефремівців кількох мучеників унівців.

Поліція відкрила приготування до замаху несподівано. Якийсь польський зустріч на вул. Сєнєвський двох хлопців — Миколау Власійчука і Володимира Саліка — коли вони чергувалися, несли тяжкий кіш.

ПЕРШОТРАВНЕВА ДЕМОНСТРАЦІЯ В ЛУЦЬКУ.

Не зважаючи на численні перешотравневі арештування в Луцьку (арештовано понад 20 осіб, з яких частина до тепер сидить у тюрмі), луцьке робітництво й доколячній селянці (більшість сиділо не дур-

Саліка на вид поліцейського утік. Це зацікавило поліцейського, й він зривував кіш. В кіші були бомби. Поліцейський арештував Власійчука і привів його до комісаріату. Тут Власійчук розповів, хто був із ним. Поліція арештувала Саліка. Оба арештованих винесли, що приготувалися бомбовий замах на радянське консульство у Львові та видали своїх співників.

В зв'язку з плянованим замахом, поліція перевела ревізію в т-ві укр. ремісників "Зоря" (арештовані є здебільшого членами цього т-ва) та в переплеті Наук. Т-ва ім. Шевченка, в якій працював арештований Володимир Салік. В "Зорі" не знайдено нічого, зате в переплеті знайдено сховані запас пороху й інших вибухових матеріалів.

Щодо до міста) влаштувало а дні 1-го травня многолюдну демонстрацію. Похід сформувалася біля містоєвої Просвіти. В похід брали участь чоловіки й жінки. Відштовано так, що після кож-

ного ряду чоловіків слідував ряд жінок. Учасники несди ряд транспарентів і співали "Сміло, Сельробі".

На розі вулиці 3-го мая заступила походою дорогу поліція і зажадала перестати співати й віддати транспаренти. Коли посол А. Сєнєк запропонував, а демонстранти дачі співали, кіна поліція кинулась розпоршувати демонстрацію й відбирати транспаренти. Це тривало кілька хвилин, бо дівчата не хотіли віддати транспарентів і всіми силами їх оборонили. Накінець поліція відбрала 2 транспаренти, а решти такі не відобрано.

Пишучи про луцьку демонстрацію, слід згадати ще про одіну сцену. Якийсь агент арештував одного з учасників демонстрації. Дівчата відбили арештованого. Агент мусів виставити. Щойно коли прибула поміч в кількох кілометрах і умудурованої поліції, вдалось арештованого відвести до тюрми.

КРОВАВА ДЕМОНСТРАЦІЯ БЕЗРОБІТНИХ В ЛОДЗІ.

Арештування посла Жарського. Польський іспєсєвський "Дзєнік Людови" з дня 1 травня пише (подаємо дослівно переклад):

"Дня 29 квітня п. р. дійшло в Лодзі до кровавих заворушень перед бюро виплат на вул. Матейки. Біля будинку зібралось біля 3,000 безробітних, між іншим багато тих, що страждали право на запомінь. Між безробітними з'явився комуністичний посол Жарський і став промовляти до зібраних. Та дижурний поліцей почав стигати Жарського з підвіщення, наслідком цього дійшло до вимин стрілів між послом Жарським і поліцаєм. Одна з куль потрапила в 68-літнього робітника в товпі.

Наслідком ферменту між безробітними заалармовано кілька сильних відділів пішої й кішої поліції й вона, шаржуючи і стріляючи в повітря, деякі вкни опанувала з трудом ситуацію. В товпі поранено кількакапів осіб, кількох є тяжко ранених. Після цього прокуратор зарядила арештувати посла Жарського і ще того-ж дня його арештовано і посаджено в тюрмі в Сєрадзу".

Того-ж дня — повідомляють газети — відбулася демонстрація безробітних і в Зєгєжу. Кількасот безробітних демонстративно ввійшли в коридори тамшового магістрату і домаганія хліба і праці. Як інтервенція бурмістра не помогла — заалармовано поліцію й вона порозганяла демонстрантів.

ВІСТІ З ФРОНТУ КЛАСОВОЇ БОРОТЬБИ

КОНФЛІКТ ОХОПІТЬ 600 ТИСЯЧ МЕТАЛІСТІВ.

В металургійній промисловості Німеччини підприємці розірвали колективні договори, що охоплюють понад 600 тисяч робітників, а саме: 150,000 в Саксонії, понад 200,000 в Руринні, 180,000 в Берліні і 40,000 в Середній Німеччині.

Підчас останніх переговорів між підприємцями і профспілками, підприємці висунули питання про скорочення заробітної плати, не зважаючи на те, що договір про заробітну плату складено строком до вересня. У протівягу цьому представники реформістських профспілок не висунули вимоги про збільшення заробітної плати. Підприємці гостро відкинули вимогу звести 48-годинний робітничий тиждень. Тепер близько 160,000 металістів у Рурському краї працюють від 52 до 57 годин на тиждень.

На думку "Роте Фане", події останніх днів свідчать про те, що підприємці по всьому фронту наступають на робітників у всіх металургійних районах Німеччини. Газета заявляє, що 600,000 металістів — це непереможна сила, якщо вони згуртуються і під революційним проводом дадуть організовану відсіч підприємцям.

ВИМОГИ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ПРОФПОЗИЦІЇ.

31-го липня закінчується строк тарифної угоди берлінських металістів. Революційна профпозиція до нової тарифної угоди виставила вимоги: 7-мигодинний робітничий день, напередодні неділішніх і святкових днів — 5-годинний робітничий день без зменшення заробітної плати. Всі робітники молодіші від 18 років повинні мати 24-денну відпустку, робітники старші за 18 років — 15-тиденну.

ДЕМОНСТРАЦІЯ ЛОДЗЬКОГО БЕЗРОБІТНОГО ЖІНОЦТВА.

У Лодзі відбулася демонстрація безробітних жінок, що вимагали від міської влади відновити громадські роботи. Коли їм у міській управі заявили, що роботи немає, демонстранти вдерлися до приміщення управи і почали громити канцелярію.

У Радомі безробітні демонстранти зайняли приміщення біржі праці. Проти безробітних виступила поліція. Підчас сутички кількох демонстрантів поранено. Своім виступом безробітні примусили місцеву

владу пообіцяти, що вона розмістить частину безробітних на громадських роботах.

ЗРОСТАННЯ СТРАЙКОВОГО РУХУ У ФРАНЦІЇ.

За даними унітарної конфедерації праці в перші 4 місяці 1930 року в Франції страйкувало 186,850 осіб. За цей же період 1929 року страйкувало лише 118,154 робітників. Характер страйкового руху також змінився проти минулого року. 1930 року проведено ряд демонстрацій і страйкерів брали участь в політичній боротьбі проти реформістів і опортуністів.

ЗА ПІДВИЩЕННЯ ЗАРПЛАТИ ЗА 8-ГОДИННИЙ ДЕНЬ.

Західно-європейський секретаріят Профінтерну закликє наймитство Німеччини, Чехословаччини і Польщі до спільної з пролетаріатом міста і сільською біднотою боротьби під проводом революційної профпозиції за підвищення реальної заробітної плати, 8-мигодинний робітничий день, державне асекурання безробітних наймитів і на оборону СРСР.

ЗАМІРЮЮТЬСЯ ЗАБОРОНИТИ КОМПАРТІЮ В ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ.

Орган німецьких промисловців "Татєсцайтунг" повідомляє, що пражська поліційна управа недавно провела розслідування, наслідки якого дають підставу висунути пропозицію про заборону компартії Чехо-Словаччини.

Майже всі редактори центрального органу компартії Чехо-Словаччини "Руде Право" перебувають у тюрмі. Сидять у тюрмі також відповідальний редактор "Руде Вєчерні" Уркс — репортер "Руде Право" Каранас.

ЗАБОРОНА ПРИЙМАТИ КОМУНІСТІВ ДО БЕРЛІНСЬКИХ ВИЩИХ ШКІЛ.

Керівники берлінських міських учбових закладів одержали наказ від магістрату про заборону приймати до учбових закладів вищого ступня представників компартії. У своєму наказі магістрат посидається на розпорядження колишнього міністра внутрішніх справ Зєверінга про визнання компартії за "ворожу державу".

Не забувайте про пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей"!

ЖІНОЧА ДЕЛЕГАЦІЯ ДО РАД. СОЮЗУ.

Дуже успішна конференція відбулася в Торонто в п'ятницю, 23 травня, на якій вибрано делегацію жінок робітниць до Радянського Союзу. Присутніх було около 60 делегатів, які репрезентували 35 організацій. Були це масові робітничі організації, трейд юні, групи лівого крила, комуністична партія і Ліга Комуністичної Молоді. Фінансовий звіт виказав, що зібрано по всій Канаді поверх \$1,600 на кошти жіночої делегації до Радянського Союзу. Були виглади, що фондів прибуде ще більше.

Екзекютива пропонувала вибрати 5 делегаток і проголосила звіт, в яким були номінаційні листи, що наслідки з усіх дистриктів та міських конференцій, що відбулися по цілій країні. Проголосило 19 номінаційних лист Вєскєрєвому Виконавчому Комітетові.

В звіт-проголошенні ексекютива сказано, що склад групи, яку вибрано для затвердження конференцією, годився так близько, як це тільки було можливо, з умовами назначеними першою конференцією. Це значить, що більшість цієї делегації, це жінки рядовики: 2 фабричні робітнички, одна жінка домашній служниці, одна рядовичка боева робітничка з майнерського округу і одна провідна революціонерка.

Рішачючись на цей вибір ексекютива взяла під увагу факт, щоб делегація представляла собі далеко, як це можливо робітничу, що відбулася по цілій країні.

Рішачючись на цей вибір ексекютива взяла під увагу факт, щоб делегація представляла собі далеко, як це можливо ро-

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК

На західному фронті без змін

Переклад з німецької мови Ж. Бургардт.

(Продовження)

З бараків долітають звуки гармоні. Інколи ми кладемо кїрти й дивимось один на одного. Один тоді каже: — "Хлопці, хлопці!" або: — "Це могло б і не пощастити", і на хвилинку западає тиша. Сильне, тихе почуття живе в нас, кожний це почуває, воно не вимагає багато слів. Легко могло б статися, що ми вже сьогодні не сиділи б на наших вісках. Ми були певельно близько від того. А тому все нове та сильне — червоний мак і добра їжа, цигарки і літній вітер. Кроп питає: "Чи хто з нас бачив іще раз Кемериха?"

"Він лежить у шпитаї святого Юзефа" — кажу я.

Мідлер гадає, що йому прострілено верхе бедро, добрий паспорт додому.

Ми вирішуємо відвідати його після обіду.

Кроп витягає листа. — "Мущу" вам передати привітання від Канторика."

Ми сміємось. Мідлер кидє свою цигарку і каже: "Я хотів би, щоб він був тут".

Канторик був наш учитель, суворий чоловічок з сірому сурдути, з гострим мичишим обличчям. Він мав приблизно таку саме поставу, як підфішер Гумельштовє, страхлітий "Каштєрєвєн торі". Кимедо, що нещастя на світі так часто йде від людей невеличкого зросту, вони багато енергійніші та завзятіші, ніж люди високі на зріст. Я добре дивився, щоб не трапляти в такі відділи, де ротний маленький; це здебільшого прокляті кровопійці.

Канторик так довго обробляв нас промовами підчас гімнастичних вправ, поки вже наша клєса під його керівництвом не з'явилася до округової влади до охотного війська. Я не бачу, як він дивиться на нас крізь окуляри та питає зворушенням голосом: "Ви ж ідете, товариші?"

Ці педагоги часто носять своє почуття напоготові в кишені камізульки. Але це тоді ще не спадало нам на думку.

Правда: один з нас вгавав і не дуже хотів ти. Це був Юзеф Беєм, товстий, добрий хлопчина. Але й він дав себе потім намовити, інакше й не могло бути. Можливо, що це дехто мав таку думку, як і він; але ніхто не міг бути винятком, бо слово "боєгуз" було в ту пору навіть у батьків напотогів. Люди саме не мали ніякого увчєнення про те, що буде далі. Найрозумніші були, власне, бідні та прості люди; вони зразу ж вважали війну за нещастя, тоді як заможніші просто не тямалися від радощів, дарма, що якраз вони могли б скоріше уявити собі наслідки.

Качинський запевняв, що тут вишня освіта,

вона робить дурнуватим. А що каже Качинський, то не він добре обміркував.

Дивно, що Беєм був один із перших, що полагали. Нєму набій влучив в очі і ми його покинули, як мерця. З собою взяли його не можна було, бо ми мусили нашівидко повертати. Після обіду раптом ми почули його голос і побачили, що він лізе. Він тільки був зомлів. Від болю він був впрот несамовитий і нічого не бачив, тому й не ковчєся, і його підстрілили рапці, ніж ми встигли його забрати.

Природно, що не можна в цьому винувати Канторика:—куди б подівся весь світ, коли вже це назвати виною. Були ж тисячі Канториків, які всі були переконані, що виконують свій обовязок в найкращий для себе спосіб.

Але якраз у цьому ми вбачаємо їх банкрутство. Вони мали бути для нас, 18-річних, посередниками та провідниками до світу дорослих, до світу праці, обовязків, культури та прогресу, до майбутнього. Ми інколи кекували з них та докучали їм, але в душі ми їм вїрили. Поняття авторитету, який ми за ними визнавали, зв'язувалося в нашій думці з більшим розумінням та людським знанням. Але перший мертвак, якого ми побачили, знищив це переконання. Ми мусили визнати, що наш вік почесніший, ніж їхній; вони мали над нами перевагу лише щодо фрази та зручності. Перший барабанний вогонь показав нам нашу помилку і зруйнував світгляд, який вони нам прищепили.

В той час, коли вони ще писали та промовляли, ми бачили шпитаї та смерті; в той час,

коли вони огодошували за найвище службу державі, ми вже знали, що страх перед смертю грабничками, або дезертирами, або боєгузами — всі ці вирази були ж у них напотогів — ми любили нашу батьківщину якраз так, як вони, і ми мусили йти вперед при кожній атаці — але ми тепер розрізняли, ми раптом навчилися бачити. І ми побачили, що від їх світогляду нічого не залишилося. Ми були раптом в жалюливий спосіб самітні; і нам треба було з цим справитися на самоті.

Раніш ніж піти до Кемериха, ми збираємо його речі; вони йому в дорозі стануть у пригоді.

Робота польового шпиталя велика; як завжди, пахне карболкою, гноєм та потом. В бараках ми багато до чого звикли, але тут робиться мєлєсно. Ми питаємо за Кемериха; вони у салі зустрічає нас зі слабким виразом радости та безпорадного хвилювання. Поки він лежав зомлівий, у нього витягли годинника.

Мідлер хитає головою. — "Я ж тоби завжди казав, що такого гарного годинника не беруть з собою".

Мідлер трохи незграбний та перекирливий. А то б він мовчав, бо кожний бачить, що Кемерихови вже не вийти з цієї салі. Ціаком однаково, чи він знайде свого годинника, хіба, що його можна було б надіслати додому.

"Ну, як же ж тоби, Франце?" — питає Кроп. Кемерих схлиє голову. — "Нічого, тільки проклятуца нога болить".

(Далі буде)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВІДАЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Я ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одиний український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиний дієсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиний журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОЮВА МОЛОДЬ" — одиний журнал в українській мові для української роб-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повні часовиси й журнали посилайте або на імя кожного часопису зокрема, або на імя й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd. Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.